

ki múzeumtól, aki a megyei múzeum jászszági leleteiről beszélt, a szintén szolnoki *dr. Szabó László* pedig a jászok eredetével kapcsolatos kutatásait ismertette. *Leblanc Zsolt* könyvtáros, a Jászszág amatőr színészeinek múltját mutatta be, *dr. Arató Antal* könyvtárigazgató pedig *Hild Viktorról*, a Jászszág kutatójáról emlékezett meg.

További terveink: ez évben átrendezük kiállításunkat, bemutatjuk újabb szerzeményeinket is. A községi tanács ígérete szerint tatarozzák az épületet, mivel — külsejét tekintve — ez már erősen indokolt.

Fodor István

Márton Gyulától búcsúznak.

1916—1976

Nagy szomorúsággal vettük tudomásul a megdöbbentő hírt, hogy *Márton Gyula*, a kolozsvári Babes—Bolyai Tudományegyetem Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Tanszékének professzora, a romániai magyar nyelvjárás-kutatás kimagasló egyénisége nincs többé az élők sorában.

Ady Endre szülőföldjéről, a Szilágyságból indult el életútja. Pályája kezdetén első tudományos publikációként összegyűjtötte Nagymon helyneveit, azét a községét, amelynek határában maga is szántotta a barázdákat, amelynek ismerte minden domborulatát, zegét-zugát. Ilyen mélyen gyökerezett az az elhatározása, hogy egész életét a néprajz kutatásának szenteli. Emlékeztünkbe idézzük nyelvjárásgyűjtő útjait. Hátizsákkal, vonaton, biciklin és gyalog járta be a moldvai csángók földjét, a Fekete-Körös vidékét, a Borsa-völgyét. megfordult Erdély szinte valamennyi részében, adatokat gyűjtve könyveihez, tanulmányaihoz, a készülő szótárakhoz és nyelvatlaszokhoz. A gyűjtőmunka volt a szenvedélye, erre áldozta nyári szabadságát, egész életét.

Azok a tanítványok, akik keze alól kerültek ki a középiskolákba vagy saját tanszékére az egyetemre, megtanulták tőle a munka szeretetét, kitörölhetetlenül beléjük oltotta a néprajz iránti szenvedélyes érdeklődést. *Szabó T. Attilával*, *Gálffy Mózessel* olyan nyelvészeti iskolát teremtett Kolozsváron, amely igen nagy elismerést váltott ki a magyarországi tudományos körökben.

A Honismeret olvasói is találkoztak Márton Gyula munkáival. Legutóbb éppen arról olvashattunk folyóiratunk hátsólapján (1975. 3. szám), hogy szakavatott kézzel egy önkéntes nyelvjárás és néprajzi gyűjtő feljegyzéseiből, *Nemes Zoltánné* nyugdíjas tanárnő tájászanyagából a tudomány számára is hasznos szójegyzéket állított össze.

Felbecsülhetetlen értékű életművet hagyott hátra, és most békésen pihen a házsongárdi temetőben, két fenyőfa egymásra boruló ágai alatt.

Balogh Lajos

Márton Gyula fényképét *Asztalos Sándor* készítette.